

Ve dnech 24. – 26. června se konal jubilejní 45. ročník festivalu Porta v Řevnicích. České národní finále tu štáb Porty připravil už počtvrté, protože se tu festival dobře zabydlel. Návštěvníci opět zaplnili Lesní divadlo, zejména pak v sobotu, kdy se prý musely operativně přidávat lavice, aby se uspokojil zájem příchozích. Ale já si na Portu odskočila jako v minulých letech v pátek a v neděli, strávila jsem tam tedy jen pár hodin. Nečekejte tedy celistvou reportáž, posbírala jsem jen několik diváckých postřehů. Lesní divadlo

Výborně ozvučené týmem Robert Hüttla. Podium tradičně hlídal totem, tradičně program Porty zahajovala Vlajka, tentokrát v podání acapellového **Pětníku**, tradiční byl i páteční moderátor Zdeněk Schwager. Prvními hosty se stali

Roháči

z Lokte nad Ohří, stálíce trampské scény. Novější i starší písničky, vlastní či převzaté, si ještě poněkud nesměle pobrukovalo i publikum. Unplugged přídavek

Toulavej

potěšil jistě i Vojtu Kidřáka Tomáška, který se chystal v hledišti na úlohu porotce finále Porty. Vedle něj zasedli v porotě další aktivní hudebníci – předsedkyně Marcela Voborská z Pacifiku, Vojta Zícha a Jirka Mach z Druhé mízy, Roman Horký z Kamelotu a publicisté - Milan Tesař z rádia Proglas a Vladimír Vlasák z MF Dnes. Finále začalo.

Soutěž

Slyšela jsem pouze pět vystoupení finalistů. **Berušky**, mladé, leč ostřílené countryové trio, mě překvapilo civilním oblečením, country kostýmy tentokrát dívky nechaly doma. Zahrály standardně dobře, suverénně, z pátečních kapel se mi líbily nejvíce.

Jan Řepka

je již hotová písničkářská osobnost. Soutěžní vystoupení pojal jako minikoncert s dramaturgií, zapojil diváky do společného zpívání, kytaru střídal s quatrem. I znalci jeho repertoáru byli překvapeni novou písní s autobiografickými prvky o dvaceti letech naší svobody, ztichlé hlediště soustředěně poslouchalo. Západočeské kolo vyhrála smyčcová folklorní skupina

Memento

ze Sušice. Jejich postup mi přišel jako úlet tamní poroty, chlapani a děvčata by se hodili spíš na slavnosti do Strážnice. Kdyby aspoň písničky pocházely ze západočeské pokladnice lidové hudby, ty moravské přece jen umějí líp zahrát tamější folkloristé. Skupina

Ajeto

, původně dámská, nyní smíšená sestava, nestihla pražská předkola, zúčastnila se

Krušnohorského kola a postoupila. Zahráli si s chutí, ale pamatuji jejich lepší časy i témata. Pětici uzavíral

Šworc

z Vysočiny. Popcountryové sestavě se nevydařila dramaturgie setu, teprve až v poslední písni se alespoň textově zablesklo. Další soutěžní vystoupení pokračovala v Lesním divadle v sobotu, když jsem na Portě nebyla. Semifinále proběhlo na házenkářském hřišti, porota (Luboš a Verunka Stráníkovi, Tomáš Berka (kytarista, pedagog a moderátor) a Ota Maňák (skupina Sluníčko) vybrala do finále kapely

D.N.A.

a

Šantré

. O tom, že obě skupiny nakonec stanuly na bedně, již víte. Jako každý rok semifinalisté ve finále bodovali. (

[odkaz na výsledky](#)

)

Scéna na házené

Slouží jako semifinálová a recitálová scéna mladých kapel a písničkářů. Bohužel, za velmi malého zájmu diváků. Mladí si tu sice zahrají, ovšem jen pro pár nadšenců, zvukaře a okolní vegetaci. Přitom by mohla fungovat jako plnohodnotná alternativa k hlavnímu programu, pokud by mladé, mediálně neznámé hosty doplnily i hvězdy žánru. Nedá se nic dělat, lidi většinou chtějí slyšet to, co znají (z rádia, z televize). Vzpomínám si, jak na jiném festivalu, konaném v těchto místech, alternativní program sledovalo plné hřiště, diváci si vybírali a mezi oběma scénami přecházeli. Ale možná, že je portovní publikum jen pohodlnější. Hosté v Lesním divadle

Program Porty se drží svého žánrového kopyta, několik odskoků jinam se nenásilně vmísilo do pestré nabídky. Ale já jsem slyšela jen některé z hostů, Potěšilo mě, že jsem v programu četla jména i některých nedávných vítězů Porty. Výtečný byl **Pětník**, ve čtveřici jim to svědčí a jejich acapellové zpívání a výběr písniček mě baví čím dál víc. Obdobně

Marien

, užívala jsem si a bavila se, jsou zdravě romantičtí i vtipní, interpretačně suverénní, zejména pánská část kapely. Jedním z bardů, který stále tvoří nové písničky, je

Vojta Kidák Tomáško

. Vystoupil v pátek poté, co měl od protovávání padla. Šéfka Porty Anička Roytová pokřtila cukrem Vojtu i jeho nové CD

Hádej, kdo tě má rád...

plné písniček, které s těmi staršími mohou směle soupeřit. Dlouhé zvučení bratří Nedvědů jsem neustála a vrátila se do Prahy. Po sobotním intermezzu na jiném, tentokrát městském festivalu Okolo Třeboně, jsem se vrátila do Lesního divadla až na nedělní odpoledne. Na vystoupení

Vladimíra Mišíka a Etc...

Pánové přišli v kovbojských kloboucích, byli přece na Portě! Při zvučení sice umlčeli moderátora Petra Bohuslava, aby je nerušil mluveným slovem, až mi ho bylo trochu líto. Petr, ten „uctivý poctivec“, to vzal sportovně. Ovšem pak odehráli koncert jak víno. Mišík ve výborné kondici, kapela vynikající, stejně jako písničky z posledního alba

Ztracený podzim

. Dostaly mě i Kainarovky, ty dávné songy ze sedmdesátých let, zejména Obelisk, doběhly mě

osobní vzpomínky.

Samson a jeho parta

, pořád ve stejném složení, to je jistota a velká pohoda. Jen hlediště bylo poněkud zamlklé, čekala jsem, že si diváci budou zpívat s nimi. Zahraniční host, italský kytarista

Peppino D'Agostino

byl výtečný. Jeho kytara zněla jak několik nástrojů dohromady, diváci ani nedutali, kytaristé pomyslně zahazovali nástroje.

Druhá míza

Vojty Zíchy se po letech vrátila na portovní podium. Jsou nejen zdatní instrumentalisté (vedli také sobotní hudební dílny), ale také dobře zpívají úsměvná blues, swingovky, i s nimi si diváci mohli brouknout. Program pokračoval dál, ale pro mě víkend plný hudby a cestování pokračoval už jen cestou domů. Bylo to krásné a bylo toho dost, jak praví klasik.

Strávila jsem na Portě vlastně jen několik hodin, nemůžu tedy mluvit o nějakých objevech či překvapeních. Vlastně jedno „překvapení“ jsem zaznamenala. Finálová porota vypočítala výsledky a hle: Mezi vítězi byly skupiny

Vasilův Rubáš

(2.) a

Šantré

(3.), které do Řevnic poslala pražská porota, nedávno kritizovaná za přísnost. A umístily se dokonce ve stejném pořadí jako v Praze. Tak nevím. :-) Co ale vím, že jsem v Řevnicích opět příjemně strávila čas s dobrou muzikou a milými přáteli, z pozice běžného diváka jsem byla spokojená i se zázemím, se získáváním informací včetně tištěných Portýrů. A nakonec i s počasím, doufejme, že bude přát i příštímu ročníku.